

2. Villeroy & Boch Belgium SA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 45, 15.2.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. januára 2017 – Villeroy et Boch SAS/Európska komisia

(Vec C-644/13 P) (¹)

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Belgický, nemecký, francúzsky, taliansky, holandský a rakúsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore — Koordinácia cien a výmena citlivých obchodných informácií — Jediné porušenie — Dôkaz — Pokuty — Neobmedzená právomoc — Primeraná lehota — Proporcionalita)

(2017/C 104/15)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťka: Villeroy et Boch SAS (v zastúpení: J. Philippe, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Villeroy & Boch SAS je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 45, 15.2.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. januára 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander – Španielsko) – Banco Primus SA/Jesús Gutiérrez García

(Vec C-421/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Zmluvy uzatvárané medzi predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi — Nekalé podmienky — Zmluvy o hypotekárnom úvere — Konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou — Prekluzívna lehota — Povinnosť vnútroštátnych súdov konať ex offico — Právna sila rozhodnutej veci)

(2017/C 104/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banco Primus SA

Žalovaný: Jesús Gutiérrez García

Výrok rozsudku

1. Články 6 a 7 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je štvrté prechodné ustanovenie Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (zákon č. 1/2013 o opatreniach na posilnenie ochrany hypotekárnych dlžníkov, reštrukturalizácii dlhu a sociálnom nájme) zo 14. mája 2013, ktoré podmieňuje výkon zo strany spotrebiteľov – v súvislosti s ktorými sa začalo konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, ale neskončilo sa pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, v ktorom je toto ustanovenie upravené – ich práva namietať toto konanie o nútený výkon na základe údajne nekalej povahy zmluvných podmienok, jednomesačnej prekluzívnej lehote, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po uverejnení tohto zákona.
2. Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnemu pravidlu, akým je pravidlo vyplývajúce z článku 207 Ley 1/2000 de enjuiciamiento civil (zákon č. 1/2000 Občiansky súdny poriadok) zo 7. januára 2000, zmeneného a doplneného Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (zákon č. 1/2013 o opatreniach na posilnenie ochrany hypotekárnych dlžníkov, reštrukturalizácii dlhu a sociálnom nájme) zo 14. mája 2013, ďalej zmeneného a doplneného Real decreto-ley 7/2013, de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestarias y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación (zákonný dekrét č. 7/2013 o naliehavých opatreniach daňovej povahy, rozpočtových opatreniach a opatreniach na podporu výskumu, vývoja a inovácie) z 28. júna 2013 a ďalej Real Decreto-ley 11/2014, de medidas urgentes en materia concursal (zákonný dekrét č. 11/2014 o naliehavých opatreniach v oblasti konkurzov), z 5. septembra 2014, ktoré zakazuje vnútroštátnemu súdu preskúmať ex officio nekalú povahu podmienok zmluvy, ak sa už rozhodlo o zákonnosti všetkých podmienok tejto zmluvy z pohľadu tejto smernice v rozhodnutí s právnou silou rozhodnutej veci.

Naopak, v prípade existencie jednej alebo viacerých zmluvných podmienok, ktorých prípadne nekalá povaha ešte nebola preskúmaná počas predchádzajúceho súdneho preskúmania spornej zmluvy, ktoré sa skončilo vydaním rozhodnutia s právnou silou rozhodnutej veci, sa má smernica 93/13 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý pravidelne rozhoduje v sporoch spotrebiteľov v rámci incidenčnej námietky, má povinnosť posúdiť na návrh účastníkov konania alebo ex officio, hneď ako je oboznámený s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, ich prípadne nekalú povahu.

3. Článok 3 ods. 1 a článok 4 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že:
 - preskúmanie prípadne nekalej povahy podmienky zmluvy uzavretej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom zahŕňa určenie, či spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Toto preskúmanie sa musí vykonať z hľadiska vnútroštátnych pravidiel, ktoré sa majú uplatniť pri neexistencii dohody medzi stranami, prostriedkov, ktoré má spotrebiteľ podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu takéhoto druhu podmienok, povahy tovaru a služieb, na ktoré bola dotknutá zmluva uzatvorená, ako aj na všetky okolnosti súvisiace s jej uzatvorením,
 - ak sa vnútroštátny súd domnieva, že zmluvná podmienka týkajúca sa spôsobu výpočtu bežných úrokov, akou je podmienka dotknutá vo veci samej, nie je spísaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice, je jeho úlohou preskúmať, či je táto podmienka nekalá v zmysle článku 3 ods. 1 uvedenej smernice. V rámci tohto preskúmania je úlohou tohto súdu najmä porovnať spôsob výpočtu sadzby bežných úrokov stanovený touto podmienkou a skutočnú výšku tejto sadzby, ktorá z neho vyplýva, s bežne používanými spôsobmi výpočtu a zákonnou úrokovou sadzbou, ako aj s úrokovými sadzbami uplatňovanými na trhu v čase uzavretia zmluvy dotknutej vo veci samej pre úvery v rovnocennej výške a trvaní, ako vyplýva zo skúmanej zmluvy o úvere, a
 - pokiaľ ide o posúdenie vnútroštátnym súdom prípadne nekalej povahy podmienky týkajúcej sa splatnosti celého dlhu z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka počas určitého obdobia, je úlohou tohto súdu preskúmať, či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nesplnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru.

4. Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni súdnemu výkladu ustanovenia vnútroštátneho práva upravujúceho podmienky splatnosti celého dlhu zo zmlúv o úvere, akým je článok 693 ods. 2 zákona č. 1/2000, zmeneného a doplneného zákonným dekrétom č. 7/2013, ktorý zakazuje vnútroštátnemu súdu, ktorý konštatoval nekalú povahu takejto zmluvnej podmienky, vyhlásiť ju za neplatnú a vylúčiť ju, ak ju v skutočnosti predajca alebo dodávateľ neuplatnil, ale dodržal podmienky stanovené týmto ustanovením vnútroštátneho práva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 421, 24.11.2014.

Rozsudok Súdného dvora (tretia komora) z 9. februára 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court – Írsko) – M/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Vec C-560/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Smernica 2004/83/ES — Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov — Žiadosť o doplnkovú ochranu — Riadny priebeh vnútroštátneho konania uskutočneného pri posudzovaní žiadosti o doplnkovú ochranu podanej po zamietnutí žiadosti o priznanie postavenia utečenca — Právo byť vypočutý — Rozsah — Právo na ústny pohovor — Právo predvolávať a kontradiktórne vypočúvať svedkov)

(2017/C 104/17)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M

Žalovaní: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Výrok rozsudku

Právo byť vypočutý tak, ako sa uplatňuje v rámci smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany, v zásade nevyžaduje, aby mal žiadateľ o doplnkovú ochranu v prípade, že vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, upravuje dve odlišné na seba nadväzujúce konania, ktorých cieľom je preskúmať jednak žiadosť o získanie postavenia utečenca a jednak žiadosť o doplnkovú ochranu, právo na ústny pohovor vzťahujúci sa na jeho žiadosť a v rámci tohto pohovoru právo predvolávať alebo kontradiktórne vypočúvať svedkov.

Ústny pohovor sa však musí uskutočniť, ak si ho osobitné okolnosti súvisiace s dôkazmi, ktoré má k dispozícii príslušný orgán, alebo osobnou či všeobecnou situáciou, v akej je podaná žiadosť o doplnkovú ochranu, vyžadujú na preskúmanie tejto žiadosti s plnou znalosťou veci, čo musí overiť vnútroštátny súd.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 81, 9.3.2015.